

Šestaši posjetili Dvigrad i Sac. Michael

U utorak 16.4.2024. 6.a i 6.b razred otišli su na terensku nastavu u Dvigrad i srednjovjekovni park Sanc. Michael. Prvo smo išli u Dvigrad. Tamo smo obišli cijeli taj srednjovjekovni grad i slikali ga. Nakon toga nam je učitelj Dalibor ispričao neke važne stvari o Dvigradu. Kada nam je učitelj ispričao ukrcali smo se nazad u autobus. S autobusom smo se vozili petnaestak minuta do Raponji gdje se nalazi srednjovjekovni park Sanc. Michael. Kada smo došli upoznali smo se s vitezom koji nas je vodio do stolova gdje smo jeli. Onda nas je taj vitez odveo na kule i zidine tog dvorca. Spustili smo se dolje do naše prve aktivnosti, a to je bio veliki kotač na kojem nas je vitez zakopčao i zavratio. Otišli smo do panjeva koji stoje jedan na drugom i morali smo zabiti u njega čavao sa šupljim čekićem. Išli smo vidjeti vješticu. Pa smo išli na veliki vrtuljak koji nas je podignuo visoko u zrak. Imali smo slobodno vrijeme pa smo se penjali i igrali po kućicama na drvu i ljestvama koje se okreću. Nakon toga smo išli na livadu na kojem je bio veliki samostrijel, jedan veliki i manji katapult. Dečki su stali na jednu, a cure na drugu stranu livade na kojoj je bio samostrijel. Vitez je stavio tri vodena balona u košaricu od samostrijela pa su povukle špagu i baloni su odletjeli prema nama i neki su dečki bili malo mokri. Dečki su ispalili vodene balone. Malo smo i streljarili i bili u kočiji koju je vukao magarac Frane. Ja sam se super proveo i zabavio. Posebno mi se svidio samostrijel i kućice na drvu.

Darian Starčić, 6.b

Izvješće s terenske nastave

U utorak 16.4.2024. u 8.00 sati mi i učenici 6.a. razreda u pratnji učitelja Dalibora i učiteljice Samante krenuli smo na terensku nastavu u Dvigrad i Svetvinčenat. Prvo smo krenuli u Dvigrad. Tamo su nas je dočekale učiteljica Nina, knjižničarka Marina i ravnateljica Nada. Počeli smo pješačiti niz gradske zidine Dvigrada do srednjovjekovnoga gradskog trga. Stigli smo do trga gdje smo vidjeli ruševine nekadašnjih građevina. Vidjeli smo i nekadašnju najraskošniju građevinu u gradu – crkvu. Ona je bila doista velika. Bila je u ruševinama pa se nije moglo jasno vidjeti kako je crkva nekad izgledala, ali smo od učiteljice Nine dobili informaciju kako je građena od grubo klesanog kamena, imala je tri broda, bila je oslikana freskama. Učiteljica nam je pokazala oltar koja je bila u obliku polumjeseca i objasnila kako su ljudi prije jedva

čekali nedjelju da bi mogli ići na misu kako bi gledali freske u crkvi i slušali svećenika kako im priča priče iz života svetaca i još mnogo toga. Nakon što smo pogledali crkvu učitelj Dalibor nam je održao predavanje i on nam je pojasnio da je Dvigrad bio dva grada koja su se spojila i tako je Dvigrad dobio svoje ime. Saznali smo da su Dvigrad pokušali osvojiti i srušiti brojne vojske, ali nisu uspjele jer bi građani samo sagradili sve ispočetka i tako je Dvigrad uspio opstati sve dok bolesti nisu došle u grad. U Dvigrad su prvo došle kuga i guba, a zbog brojnih izvora koji su okruživali grad došla je bolest malarija koju prenose komarci. Tako su svi ljudi umrli ili su se odselili. Završili smo predavanje i onda smo se ukrcali u autobus i krenuli u Savičentu i srednjovjekovni park Sanc. Michael. Došli smo tamo i vidjeli srednjovjekovne sprave i igre koje su ljudi tada koristili kada nisu imali ovu današnju tehnologiju. Za početak je vodič pokazao pogled s najviše kule u dvorcu. Onda je svakog od nas (koji su htjeli) vrtio na nekom drvenom krugu. Bilo je jako zabavno. Zatim smo marendali i onda su nas provozali na srednjovjekovnom vrtuljku. Također smo posjetili i špilju u kojoj se nalazio zmaj. Cilj je bio da dotaknemo jezik prije nego nas ugrize. Poslije te zabavne igre dobili smo malo slobodnog vremena koje smo mogli provesti u „relaxing zoni“ na ljuljajućem mostu, promatrati životinje, pokušavali riješiti izazov na ljuljajućim ljestvama i još mnogo toga. Kada su nas opet pozvali išli smo riješiti labirint koji je bio pomalo težak. Išli smo vidjeli kako realističnu vještici pokraj koje je tekla plava voda. Sada je slijedio najzabavniji dio: cure protiv dečki gađanje balonima, ali ovaj put smo katapultirali balone. Uspjele smo nekoga pogoditi, ali se ne zna tko je pobijedio. Onda smo išli ciljati metu s lukom i strijelom, mnogi su uspjeli, ali ja baš nisam uspjela u tome. Dali su nam još malo slobodnog vremena i nakon toga dobili smo mogućnost provoziti se kolima s čistokrvnim istarskim tovarom po imenu Frane. Vožnja je bila prelijepa, ali je prekratko trajala. Tako je došao kraj naše terenske nastave. Bilo je jako lijepo i poučno. Jedva čekam još takvih terenskih nastava.

Petra Klapčić, 6.b